

Chambre des Représentants

SESSION 1979-1980

3 JUIN 1980

PROJET DE LOI

relatif à l'augmentation de la quote-part
de la Belgique au Fonds monétaire international

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)

PAR M. d'ALCANTARA

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — Exposé du Ministre des Finances

1. L'augmentation proposée de la quote-part des membres du Fonds Monétaire International (F. M. I.) découle d'un consensus auquel on a abouti à ce sujet au Comité Intérimaire et de la Résolution subséquente prise par les Gouverneurs de cette institution le 11 décembre 1978.

Cette augmentation doit être placée dans le cadre des révisions de quotes-parts qui sont effectuées régulièrement par le Fonds (au moins tous les 5 ans).

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Boeykens.

A. — Membres : MM. d'Alcantara, Tijl Declercq, Diegenant, Dupré, Lenaerts, Maystadt, Joseph Michel, Van den Brande, Verhaegen, Wauthy. — MM. Boeykens, Burgeon, Busquin, Denison, Mme Detiège, MM. Harmegnies, Mangelschots. — MM. Willy De Clercq, Gol, Knoop, Sprockeels. — M. Clerfayt. — M. Schiltz.

B. — Suppléants : MM. Coppieters, Deneir, François, le Hardy de Beaulieu, Lenssens, Moors, Marc Olivier, Peeters, Pierret, Mme Smet, M. Weckx. — MM. Bourry, Brouhon, André Cools, Bob Cools, Hurez, Tobback, Van Acker, Van Gompel. — MM. Cornet d'Elzius, Kubla, Pierard, Van de Velde, Verberckmoes. — MM. Bernard, Gendebien. — MM. Raphaël Declercq, Desaeeyere.

Voir :

340 (1979-1980) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1979-1980

3 JUNI 1980

WETSONTWERP

betreffende de verhoging van het quotum
van België in het Internationaal Muntfonds

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIEN (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER d'ALCANTARA

DAMES EN HEREN,

I. — Uiteenzetting van de Minister van Financiën

1. De voorgestelde verhoging van de quota der Lidstaten van het Internationaal Muntfonds (I. M. F.) vloeit voort uit de daaromtrent bereikte consensus in het Interim Comité en de daaropvolgende resolutie die door de Gouverneurs van deze Instelling werd aangenomen op 11 december 1978.

Zij dient te worden gezien in het kader van de quota-hervormingen die door het Fonds periodiek worden uitgevoerd (ten minste elke 5 jaar).

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Boeykens.

A. — Leden : de heren d'Alcantara, Tijl Declercq, Diegenant, Dupré, Lenaerts, Maystadt, Joseph Michel, Van den Brande, Verhaegen, Wauthy. — de heren Boeykens, Burgeon, Busquin, Denison, Mevr. Detiège, de heren Harmegnies, Mangelschots. — de heren Willy De Clercq, Gol, Knoop, Sprockeels. — de heer Clerfayt. — de heer Schiltz.

B. — Plaatsvervangers : de heren Coppieters, Deneir, François, le Hardy de Beaulieu, Lenssens, Moors, Marc Olivier, Peeters, Pierret, Mevr. Smet, de heer Weckx. — de heren Bourry, Brouhon, André Cools, Bob Cools, Hurez, Tobback, Van Acker, Van Gompel. — de heren Cornet d'Elzius, Kubla, Pierard, Van de Velde, Verberckmoes. — de heren Bernard, Gendebien. — de heren Raphaël Declercq, Desaeeyere.

Zie :

340 (1979-1980) :

— N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.

Suite à l'approbation de ces propositions, le montant total des quotes-parts sera porté de 39 à 58,6 milliards de droits de tirage spéciaux (D. T. S.), soit une augmentation d'environ 50 %.

La quote-part de la Belgique sera, dans ce cas, portée de 890 à 1 335 millions de D. T. S., montant qui représente environ 2,2 % du total.

2. Dans leur rapport aux Gouverneurs, les Administrateurs du F. M. I. ont mis notamment en évidence les éléments suivants qui justifient l'augmentation proposée :

— l'importante augmentation du volume des transactions internationales qui, dans de nombreux Etats membres, a entraîné de plus grands déséquilibres de la balance des paiements, déséquilibres qui persisteront encore au cours des années à venir;

— la nécessité d'un meilleur fonctionnement du processus d'ajustement et des besoins financiers qui y sont liés et qui sont partiellement couverts par l'intervention du F. M. I.;

— l'opportunité de fournir au Fonds des moyens propres, immédiatement disponibles, au lieu de l'obliger à faire appel de façon massive à des fonds empruntés.

En plus de ces considérations d'ordre quantitatif, il faut aussi tenir compte du caractère qualitatif de l'intervention du Fonds. Les crédits accordés par cette institution ne seront généralement consentis que lorsque les pays débiteurs en question se sont engagés à respecter des conditions économiques et financières, préalablement fixées. Il est évident qu'une telle aide conditionnelle ne pourra être acceptée que si le volume en est suffisamment important.

3. En ce qui concerne le paiement de l'augmentation de la quote-part de la Belgique, il s'effectuera selon les modalités suivantes :

— 25 % de l'augmentation proposée de 445 millions de D. T. S., soit 111,25 millions de D. T. S., seront payés en D. T. S.

Ce paiement sera effectué par la Banque Nationale de Belgique sur ses ressources propres;

— l'article 2 du projet de loi prévoit un crédit budgétaire de 14,35 milliards de FB correspondant au solde de cette contribution (333,75 millions de D. T. S.) et calculé au cours de 1 D. T. S. = 43 FB.

Ce dernier cours n'a été retenu qu'à titre de mode conventionnel de calcul, le règlement s'effectuant toutefois sur la base du cours effectif du D. T. S. au moment de l'exécution de notre engagement.

Il convient encore de noter à ce propos que le crédit demandé sera employé presque exclusivement pour l'émission de bons du Trésor qui seront utilisés par le Fonds, au fur et à mesure de ses besoins, en notre monnaie. Le financement de ceux-ci sera également assuré par la Banque Nationale de Belgique.

L'impact réel sur les dépenses de trésorerie sera limité à la contre-valeur de 1,1125 million de D. T. S. ($\pm$ 40 millions de FB), c'est-à-dire 0,25 % de notre participation, qui doit être versé au compte du F. M. I.

Bij goedkeuring van deze voorstellen zal het totale bedrag van de quota gebracht worden van 39 op 58,6 miljard bijzondere trekkingsrechten (B. T. R.), hetgeen een verhoging uitmaakt van ongeveer 50 %.

Het quotum van België zal in dit geval worden verhoogd van 890 tot 1 335 miljoen B. T. R., d.i. ongeveer 2,2 % van het totaal.

2. In hun verslag aan de Gouverneurs hebben de Beheerders van het I. M. F. onder meer gewezen op de volgende elementen die de voorgestelde verhoging verantwoorden :

— de belangrijke uitbreiding van het volume van de internationale transacties, die in vele Lidstaten aanleiding heeft gegeven tot grotere onevenwichten op de betalingsbalans die ook in de toekomst nog zullen aanhouden;

— de noodzaak voor een betere werking van het ajusteringsproces en de daarmee gepaard gaande financieringsbehoeften die gedeeltelijk door tussenkomst van het I. M. F. worden gedekt;

— de wenselijkheid om aan het Fonds onmiddellijk beschikbare eigen middelen te verschaffen, zodat deze instelling niet wordt verplicht een massaal beroep te doen op ontleende fondsen.

Behalve deze kwantitatieve overwegingen dient ook rekening te worden gehouden met het kwalitatief karakter van de tussenkomst van het Fonds. De door deze instelling verstrekte kredieten zullen meestal slechts worden toegestaan nadat de betrokken debiteurlanden zich verbonden hebben vooraf bepaalde economische en financiële voorwaarden na te komen. Het is vanzelfsprekend dat zulke conditionele bijstand slechts kan worden aangenomen als het volume daarvan voldoende belangrijk is.

3. Wat de betaling van de Belgische quotum-verhoging betreft, deze zal geschieden als volgt :

— 25 % van de voorgestelde verhoging van 445 miljoen B. T. R., nl. 111,25 miljoen B. T. R. zal betaald worden in B. T. R.

Deze betaling zal worden uitgevoerd door de Nationale Bank van België op eigen middelen;

— artikel 2 van het wetsontwerp voorziet een begrotingskrediet van 14,35 miljard BF dat overeenkomt met het saldo van deze bijdrage (333,75 miljoen B. T. R.) omgerekend tegen een koers van 1 B. T. R. = 43 BF.

Deze laatste koers werd enkel aangenomen als een conventionele berekeningswijze, doch de afrekening zal geschieden op basis van de effectieve B. T. R.-koers op het ogenblik van de uitvoering van onze verbintenissen.

Er dient nog te worden opgemerkt dat het gevraagde krediet praktisch uitsluitend zal worden aangewend voor de uitgifte van schatkistbons die door het Fonds zullen worden opgevraagd naargelang van zijn behoeften in onze valuta. De financiering daarvan zal eveneens worden verricht door de Nationale Bank van België.

De eigenlijke weerslag op de thesaurie-uitgaven wordt aldus beperkt tot de tegenwaarde van 1,1125 miljoen B. T. R. ($\pm$ 40 miljoen BF) d.i. 0,25 % van onze bijdrage, die op rekening van het I. M. F. moet worden gestort.

II. — Discussion

L'article 2 du projet de loi dispose qu'il est ouvert au budget du Ministère des Finances de l'année budgétaire 1980, à l'article 83.04 « Souscription de la Belgique à l'augmentation des quote-parts au Fonds Monétaire International », un crédit de 14 351 250 000 F.

Un membre s'étonne que le tableau de la loi budgétaire du Ministère des Finances pour l'année budgétaire 1980 (Doc. Chambre n° 4-XXII/1, p. 26) ne fasse pas mention dudit crédit.

Peut-il dès lors en être conclu que le crédit dont il est question dans le présent projet de loi constitue en fait un crédit supplémentaire ?

Votre rapporteur attire l'attention sur le fait que le budget du Ministère des Finances pour l'année budgétaire en revanche prévoit aux articles 83.09 et 83.11 des crédits afférents aux contributions belges aux Fonds de développement africain et asiatique.

Le Ministre des Finances confirme que le crédit prévu à l'article 2 du présent projet constitue bel et bien un crédit supplémentaire, en ajoutant toutefois que son incidence immédiate sur la trésorerie de l'Etat belge demeurera limitée à un taux de 0,25 % (environ 40 millions de FB) de l'augmentation.

Le Ministre déclare encore que le crédit de 14 351 250 000 francs servira essentiellement à permettre à la Belgique de procéder à la souscription de bons du Trésor lesquels seront mobilisables par le Fonds au fur et à mesure que ce dernier aura besoin de nos devises pour le financement d'opérations libellées en francs belges. En l'occurrence, le financement des bons du Trésor sera effectué par la Banque Nationale de Belgique. Vu la nature particulière de ces bons, ceux-ci n'ont aucune incidence sur la situation de la dette publique.

Il convient de souligner une nouvelle fois que le crédit de 14,35 milliards de F (art. 2 du présent projet de loi) a été fixé sur la base d'un cours moyen de 1 D. T. S. = 43 FB, tandis que le décompte sera opéré sur la base du cours effectif du D. T. S. au moment de notre engagement. Au début de mai 1980, le cours du D. T. S. était le suivant : 1 D. T. S. = 37,47,33 FB.

En réponse à la question d'un membre, le Ministre précise encore qu'au cours de ce mois de mai, le F. M. I. a terminé son programme en matière de ventes d'or. Ce programme prévoyait notamment la vente de 1/6 des stocks d'or du Fonds au profit des pays en voie de développement. Les bénéfices ainsi réalisés ont été essentiellement affectés par le Fonds à l'octroi d'emprunts aux plus pauvres des pays en voie de développement à des conditions extrêmement avantageuses (0,5 % d'intérêt et délai de remboursement de 10 ans).

III. — Votes

Les articles 1 et 2 et l'ensemble du projet ont été approuvés à l'unanimité.

Le Rapporteur,

A. d'ALCANTARA

Le Président,

G. BOEYKENS

II. — Bespreking

Artikel 2 van het wetsontwerp bepaalt dat op de begroting van het Ministerie van Financiën voor het begrotingsjaar 1980 onder artikel 83.04 « Inschrijving van België op de verhoging van de quota van het Internationaal Muntfonds » een krediet wordt uitgetrokken van 14 351 250 000 frank.

Een lid verwondert er zich over dat er in de wetstabel van de begroting van het Ministerie van Financiën voor het begrotingsjaar 1980 (Stuk Kamer n° 4-XXII/1, blz. 26) van voormeld krediet geen melding wordt gemaakt.

Mag men derhalve besluiten dat het krediet waarvan melding wordt gemaakt in onderhavig wetsontwerp in feite een bijkrediet betreft ?

Uw rapporteur vestigt er de aandacht op dat in de begroting van het Ministerie van Financiën voor 1980 onder de artikelen 83.09 en 83.11 daarentegen wel kredieten werden opgenomen voor de bijdragen van België tot het Afrikaans en het Aziatisch ontwikkelingsfonds.

De Minister van Financiën bevestigt dat artikel 2 van onderhavig ontwerp een bijkrediet betreft, er evenwel aan toevoegend dat de onmiddellijke weerslag op de thesaurietoestand van de Belgische Staat beperkt zal blijven tot het bedrag overeenstemmend met 0,25 % (ca. 40 miljoen BF) van de verhoging.

De Minister verklaart nog dat het krediet van 14 351 250 000 F hoofdzakelijk zal moeten dienen om België toe te laten over te gaan tot het onderschrijven van Schatkistbons, die voor het Fonds zullen mobiliseerbaar zijn naargelang het behoefte heeft aan onze valuta voor de financiering van operaties in Belgische frank. In dit geval zal de financiering van de schatkistbons verricht worden door de Nationale Bank van België. Gezien de bijzondere aard van deze bons hebben zij geen weerslag op de toestand van de openbare schuld.

Er zij nogmaals beklemtoond dat het krediet van 14,35 miljard F (art. 2 van onderhavig wetsontwerp) vastgesteld werd op basis van een gemiddelde koers van 1 B.T.R. = 42 BF, terwijl de afrekening zal geschieden op basis van de effectieve B.T.R.-koers op het ogenblik van onze verbintenis. Begin mei 1980 was de B.T.R.-koers de volgende : 1 B.T.R. = 37,4733 BF.

In antwoord op de vraag van een lid, preciseerde de Minister ook nog dat tijdens de maand mei het I. M. F. zijn programma inzake goudverkoop beëindigd heeft. Dit programma voorzag o.m. in de verkoop van 1/6 van de goudvoorraad van het Fonds ten voordele van de Ontwikkelingslanden. De aldus verwezenlijkte winsten werden door het Fonds grotendeels aangewend voor het verstrekken van leningen tegen uiterst gunstige voorwaarden (0,5 % rente en terugbetalingsperiode van 10 jaar) aan de armste ontwikkelingslanden.

III. — Stemmingen

De artikelen 1 en 2 en het gehele ontwerp werden eenparig goedgekeurd.

De Rapporteur,

A. d'ALCANTARA

De Voorzitter,

G. BOEYKENS

ANNEXE

Le Fonds Monétaire International

I. CREATION

Les statuts du Fonds Monétaire International (F.M.I.), ainsi que ceux de la Banque Internationale pour la Reconstruction et le Développement (Banque Mondiale), ont été élaborés lors de la Conférence monétaire et financière des Nations Unies qui s'est tenue à Bretton Woods (E. U.) en juillet 1944.

Le Fonds fut constitué le 27 décembre 1945. Une réunion inaugurale de son Conseil des Gouverneurs eut lieu le 8 mars 1946. Le 1er mars 1947, le Fonds annonça qu'il était prêt à commencer ses opérations financières.

Organisation internationale indépendante, le Fonds a conclu avec l'Organisation des Nations Unies un accord qui fixe les modalités de leur coopération dans des questions d'intérêt commun.

II. OBJECTIFS DU FONDS

Les objectifs principaux du Fonds sont de favoriser la coopération monétaire internationale, de promouvoir la stabilité des changes et de faciliter l'expansion et l'accroissement du commerce international en vue d'aider les pays membres à développer leur activité économique et à contribuer ainsi au maintien de bonnes conditions de fonctionnement du marché de l'emploi et à l'amélioration du niveau de vie de leurs habitants. En leur procurant ses ressources, le Fonds fournira aux pays membres la possibilité de corriger des déséquilibres de leur balance des paiements sans devoir recourir à des mesures préjudiciables à la prospérité nationale ou internationale.

III. MEMBRES

Sont membres originaires du Fonds, les Etats qui ont participé à la Conférence de Bretton Woods et qui, à cette époque, ont ratifié la convention.

D'autres pays ont eu ensuite la possibilité de devenir membre du Fonds aux conditions prescrites par l'Institution et basées sur des principes qui sont uniformes pour les pays.

A la fin du dernier exercice financier, soit au 30 avril 1979, le Fonds comptait 138 membres. La Belgique est parmi les membres originaires du Fonds et a donné son adhésion le 26 décembre 1945 à l'accord ayant créé le F.M.I.

L'affiliation au Fonds est une condition préalable pour devenir membre de la Banque Mondiale.

IV. ORGANISATION DU FONDS

Le Conseil des Gouverneurs est l'autorité suprême du Fonds. Il se compose d'un Gouverneur et d'un Gouverneur suppléant désignés par chaque pays membre. Ce conseil se réunit normalement une fois par an mais peut aussi exercer ses pouvoirs sans se réunir en votant par correspondance, ce qu'il fait fréquemment.

Le Conseil d'Administration se compose fondamentalement de 5 administrateurs nommés par les cinq membres disposant des quotes-parts les plus importantes et de 15 administrateurs élus pour deux ans par les autres membres réunis au sein de groupes qu'ils ont formés. Le Directeur général du F.M.I. préside le Conseil.

Les cinq administrateurs nommés actuellement représentent les Etats-Unis, le Royaume-Uni, l'Allemagne, la France et le Japon.

L'administrateur élu par la Belgique représente également l'Autriche, la Turquie et le Luxembourg.

Si parmi les cinq membres disposant des quotes-parts les plus importantes ne figurent pas les deux membres qui ont procuré au Fonds les montants de ressources les plus élevés au cours des 2 années qui ont précédé l'élection, ces derniers peuvent également nommer des administrateurs. A l'heure actuelle, l'Arabie Saoudite a pu nommer ainsi un sixième administrateur.

Le Conseil d'Administration, qui siège en permanence à Washington, est responsable de la gestion courante de l'institution. Il exerce à cette fin tous les pouvoirs que le Conseil des Gouverneurs lui a délégués.

Le Directeur général du Fonds est choisi par le Conseil d'Administration. En tant que Président de ce Conseil et sous la direction de celui-ci, il gère les affaires courantes du Fonds. Il est également le chef du personnel et assume la responsabilité de l'organisation des services.

BIJLAGE

Het Internationaal Muntfonds

I. OPRICHTING

De statuten van het Internationaal Muntfonds (I. M. F.), evenals deze van de Internationale Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (Wereldbank), werden opgesteld tijdens de monetaire en financiële conferentie van de Verenigde Naties, gehouden te Bretton Woods (V. S. A.) in juli 1944.

Het Fonds werd opgericht op 27 december 1945. De openingsvergadering van zijn Raad van Gouverneurs had plaats op 8 maart 1946. Op 1 maart 1947 verklaarde het Fonds zich klaar om zijn financiële operaties te beginnen.

Als een onafhankelijke internationale organisatie heeft het Fonds een overeenkomst gesloten met de Organisatie van de Verenigde Naties, waarbij hun samenwerking voor kwesties van gemeenschappelijk belang wordt bepaald.

II. DOELSTELLINGEN VAN HET FONDS

De voornaamste doelstellingen van het Fonds zijn het in de hand werken van de internationale samenwerking op monetair gebied, het bevorderen van de koersstabiliteit en de uitbreiding van de internationale handel ten einde de leden te helpen met de uitbreiding van hun economische activiteit en also bij te dragen tot het behoud van gunstige voorwaarden op de arbeidsmarkt en tot de verbetering van het levenspeil van de inwoners. Door het toekennen van zijn middelen zal het Fonds aan de leden de mogelijkheid verschaffen om het volume en de duur van de onevenwichten in hun betalingsbalans te verbeteren zonder toevlucht te moeten nemen tot maatregelen die nadelig zijn voor de nationale of internationale welvaart.

III. LIDMAATSCHAP

De oorspronkelijke leden van het Fonds zijn de landen die aan de conferentie van Bretton Woods hebben deelgenomen en die op dat tijdstip de overeenkomst bekrachtigd hebben.

Andere landen hebben nadien de mogelijkheid gehad lid te worden van het Fonds onder de door de instelling gestelde voorwaarden welke gebaseerd zijn op eenvormige beginselen voor alle leden.

Op het einde van het laatste financiële dienstjaar, nl. op 30 april 1979, telde het Fonds 138 leden. België is een oorspronkelijk lid en heeft op 26 december 1945 zijn goedkeuring gehecht aan de overeenkomst tot oprichting van het I. M. F.

Het lidmaatschap in het Fonds is een voorafgaande voorwaarde voor toetreding tot de Wereldbank.

IV. ORGANISATIE VAN HET FONDS

De Raad van Gouverneurs is het hoogste gezagsorgaan van het Fonds. Hij bestaat uit een Gouverneur en een plaatsvervanger die door ieder lid benoemd worden. Deze Raad houdt gewoonlijk een maal per jaar een vergadering maar kan ook beslissingen nemen zonder bijeenkomst door een stemming per briefwisseling, hetgeen dikwijls gebeurt.

De Raad van Beheer bestaat uit 5 beheerders, die benoemd worden door de leden met het grootste quotum en uit 15 beheerders die voor twee jaar gekozen worden door de andere leden die hiervoor groepen hebben gevormd.

De vijf benoemde beheerders vertegenwoordigen op dit ogenblik de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Frankrijk en Japan.

De door België gekozen beheerder vertegenwoordigt eveneens Oostenrijk, Turkije en Luxemburg.

Indien onder de vijf leden met het grootste quotum zich niet de twee leden bevinden die in de loop van de laatste twee jaar, die de verkiezing voorafgaan, het hoogste bedrag aan middelen aan het Fonds verstrekten, kunnen deze laatste leden ook een beheerder benoemen. Op dit ogenblik heeft Saoedi-Arabië also een beheerder kunnen benoemen.

De Raad van Beheer, die permanent in Washington zetelt, is verantwoordelijk voor de normale werkzaamheden van de instelling. Hij oefent daarvoor alle bevoegdheden uit die hem door de Raad van Gouverneurs werden overgedragen.

De Directeur-generaal van het Fonds wordt gekozen door de Raad van Beheer. Als voorzitter van deze Raad en volgens de aanwijzingen ervan, leidt hij de dagelijkse werkzaamheden van het Fonds. Hij is eveneens het hoofd van het personeel en verantwoordelijk voor de organisatie van het Fonds.

Le Collège, dont la constitution est prévue par les statuts amendés du Fonds s'inscrira entre le Conseil des Gouverneurs et le Conseil d'Administration. Il sera composé d'un conseiller nommé par chaque pays ou groupe qui nomme ou élit un administrateur.

En attendant sa constitution la plupart de ses fonctions sont exercées par le Comité intérimaire qui a la même composition. Créé lors de l'Assemblée annuelle de 1974, la tâche principale de ce Comité consiste à conseiller les Gouverneurs pour la surveillance de la gestion et de l'adaptation du système monétaire international.

V. RESSOURCES DU FONDS

Les ressources du Fonds sont mises à la disposition des pays membres pour les aider à atteindre les objectifs du Fonds et leur permettre de remplir les obligations prévues par les statuts. Ces ressources sont constituées principalement par les quotes-parts et les emprunts contractés par le Fonds.

1) Les quotes-parts

Les quotes-parts déterminent la souscription de chaque membre au capital du Fonds. Elles fixent les limites des montants qui peuvent être « tirés » sur le Fonds. Elles déterminent par ailleurs le nombre de voix dont dispose chaque pays membre ainsi que le montant de Droits de Tirage Spéciaux (D. T. S.) qui peut lui être alloué.

Pour fixer le montant des quotes-parts individuelles, le Fonds se base notamment sur l'importance économique de chaque pays membre, le niveau de ses réserves monétaires et son importance relative dans le commerce mondial.

Ces quote-parts sont déterminées lors de négociations entre le pays intéressé et un Comité spécial du Conseil des Administrateurs. Ce dernier veille à ce que la nouvelle quote-part s'insère dans la structure des souscriptions existantes.

Aux termes des nouveaux statuts (2e amendement entré en vigueur le 1er avril 1978), le versement de la souscription de chaque membre est effectué normalement de la manière suivante :

- a) à concurrence de vingt-cinq pour cent en instruments de réserve (D. T. S. ou monnaies spécifiées par le Fonds);
- b) le reliquat en monnaie nationale.

Afin de permettre au Fonds de remplir efficacement son rôle, les statuts prévoient qu'il procèdera tous les cinq ans au moins à une révision générale des quotes-parts à la suite de laquelle il peut proposer une augmentation de celles-ci. Ces révisions ont abouti à des relèvements qui, en moyenne, ont atteint 50 % (1959), 25 % (1966), 33 % (1970) et 32,5 % en 1978.

La septième révision générale des quotes-parts, qui est actuellement soumise à la ratification des pays membres, propose une augmentation moyenne de 50 % et portera le montant total des quotes-parts de l'équivalent de 39 milliards de D. T. S. à l'équivalent de 58,6 milliards de D. T. S. (voir tableau 1).

En ce qui concerne la Belgique, la situation se présente de la manière suivante : sa quote-part initiale qui était de l'équivalent de 225 millions de D. T. S. a été portée successivement à l'équivalent de 337,5 (1959), 422 (1966), 650 (1970) et 890 millions de D. T. S. (1978). Le relèvement proposé, qui porte sur 445 millions de D. T. S., la fera passer à l'équivalent de 1 335 millions de D. T. S.

Le nombre de voix dont dispose chaque pays membre est déterminé comme suit : 250 « voix de base » plus une voix supplémentaire pour chaque fraction de sa quote-part équivalant à 100 000 D. T. S.

2) Les emprunts

Aux termes de ses statuts, le Fonds est autorisé à augmenter ses ressources au moyen d'emprunts. Il a conclu divers accords avec les pays membres susceptibles de lui apporter leur concours.

i) Accords généraux d'emprunt (A. G. E.)

Au début des années soixante, le Fonds se trouvant à court de « monnaies utilisables », a entamé des négociations avec dix pays industrialisés — appelés par la suite Groupe des Dix — pour aboutir à des accords de prêt qui sont entrés en vigueur en octobre 1962 et ont été renouvelés entre-temps. Ils portent actuellement sur l'équivalent d'environ 7 milliards de D. T. S. (y compris l'engagement de la Banque Nationale Suisse) (voir tableau 2).

Le recours aux A. G. E. n'est possible que pour financer un tirage effectué par l'un des dix pays participants lorsque les avoirs du Fonds en monnaies d'autres participants s'avèrent insuffisants.

Participation de la Belgique : 7,5 milliards de FB.

Het College, waarvan de oprichting voorzien is door de gemeendeerde statuten van het Fonds, is geplaatst tussen de Raad van Gouverneurs en de Raad van Beheer. Het zal samengesteld zijn uit Raadsleden die worden aangewezen door ieder land of groep die een beheerder benoemt of kiest.

In afwachting van zijn oprichting oefent het Interim Comité, dat dezelfde samenstelling heeft, de meeste van zijn functies uit. Opgericht tijdens de Jaarvergadering van 1974, heeft dit Comité voornamelijk als opdracht raad te geven aan de Gouverneurs in het toezicht op het beheer en de aanpassing van het internationale monetaire stelsel.

V. WERKMIDDELEN VAN HET FONDS

De werkmiddelen van het Fonds worden ter beschikking gesteld van de leden om hen te helpen de doelstellingen van het Fonds te bereiken en om hen toe te laten de door de statuten bepaalde verplichtingen te vervullen. Deze werkmiddelen bestaan hoofdzakelijk uit de quota en de door het Fonds opgenomen leningen.

1) De quota

De quota stellen de bijdragen van elk lid in het kapitaal van het Fonds vast. Zij bepalen de grenzen voor het bedrag der trekkingen die op het Fonds kunnen worden uitgevoerd. Anderzijds stellen zij het aantal stemmen vast waarover elk lid beschikt, alsmede het bedrag van Bijzondere Trekkingsrechten (B. T. R.) dat hem kan toegewezen worden.

Bij de berekening van de individuele quota zal het Fonds inzonderheid rekening houden met de economische belangrijkheid van elk lid, met het peil van zijn monetaire reserves en met zijn aandeel in de wereldhandel.

Deze quota worden vastgesteld in de loop van de onderhandelingen tussen het betrokken land en een bijzonder comité van de Raad van Beheerders. Dit comité zal er over waken dat het nieuwe quotum past in de structuur van de bestaande bijdragen.

Krachtens de nieuwe statuten (2e amendement in werking getreden op 1 april 1978), wordt de bijdrage van elk lid normaal op de volgende wijze betaald :

- a) ten belope van vijftientwintig procent in reserve-activa (B. T. R. of door het Fonds bepaalde valuta's);
- b) het saldo in zijn eigen valuta.

Ten einde het Fonds toe te laten zijn taak op doeltreffende wijze te vervullen bepalen de statuten dat, met tussenpozen van niet langer dan vijf jaar, de quota aan een algemeen onderzoek onderworpen worden ingevolge waarvan men voor kan stellen over te gaan tot een verhoging ervan. Deze herzieningen hebben geleid tot verhogingen die gemiddeld 50 % (1959), 25 % (1966), 33 % (1970) en 32,5 % (1978) hebben bereikt.

De zevende algemene herziening van de quota die op dit ogenblik voor bekrachtiging aan de lidstaten is voorgelegd, stelt een gemiddelde verhoging van 50 % voor en zal het totale bedrag van de quota brengen van de tegenwaarde van 39 miljard B. T. R. op de tegenwaarde van 58,6 miljard B. T. R. (zie tabel 1).

Voor België doet de toestand zich als volgt voor : zijn oorspronkelijk quotum, dat overeenstemde met de tegenwaarde van 225 miljoen B. T. R., werd achtereenvolgens verhoogd tot 337,5 (1959), 422 (1966), 650 (1970) en 890 miljoen B. T. R. (1978). Na de voorgestelde verhoging met 445 miljoen B. T. R. zal het 1 335 miljoen B. T. R. bedragen.

Het stemmenaantal waarover elk lid beschikt wordt als volgt bepaald : 250 « basisstemmen » plus een bijkomende stem voor elk deel van zijn quotum dat 100 000 B. T. R. bedraagt.

2) Leningen

Krachtens zijn statuten heeft het Fonds de toelating zijn werkmiddelen aan te vullen door middel van leningen. Verschillende overeenkomsten werden gesloten met lidstaten die in staat zijn om hierbij hulp te verstrekken.

i) Algemene Leningsovereenkomsten (A. L. O.)

In het begin der zestiger-jaren heeft het Fonds, dat een tekort had aan « bruikbare valuta », onderhandelingen aangevat met tien geïndustrialiseerde landen — nadien genoemd de Groep van Tien — die geleid hebben tot de leningsakkoorden die in oktober 1962 in werking zijn getreden en inmiddels reeds hernieuwd werden. Op dit ogenblik bedragen zij de tegenwaarde van ongeveer 7 miljard B. T. R. (met inbegrip van de verbintenis van de Zwitserse nationale Bank) (zie tabel 2).

De tussenkomst van de A. L. O. is enkel mogelijk voor de financiering van trekkingen die door een van de tien deelnemende landen wordt uitgevoerd, wanneer de tegoeden van het Fonds in de valuta van andere lidstaten onvoldoende blijken te zijn.

Deelneming van België : 7,5 miljard BF.

ii) Le mécanisme pétrolier

Au cours des années 1974 à 1976, le Fonds a conclu avec différents pays exportateurs de pétrole et pays industrialisés des accords d'emprunt pour un montant total de l'équivalent de 6,9 milliards de D. T. S.

Il s'agissait de pouvoir financer des tirages exceptionnels par des pays membres en proie aux difficultés provoquées par l'augmentation du coût de leurs importations de produits pétroliers.

Participation de la Belgique : 200 millions de D. T. S.

iii) La facilité de financement supplémentaire (ou Witteveen facility)

La facilité de financement supplémentaire a pris effet le 23 février 1979 et permettra d'augmenter sensiblement les possibilités de tirages sur le Fonds pour les pays membres dont la balance des paiements accuse des déficits d'une importance considérable par rapport à leur quote-part.

Le Fonds sera amené à laisser utiliser conjointement ses ressources ordinaires et le produit d'emprunts contractés dans le cadre de ladite facilité. Les accords conclus à cet effet avec 14 pays et institutions portent sur l'équivalent de 7,8 milliards de D. T. S.

Participation de la Belgique : 150 millions de D. T. S.

VI. UTILISATION DES RESSOURCES DU FONDS

Sous certaines conditions et moyennant le paiement d'une commission dont le taux variera en fonction de la durée du crédit, les membres du Fonds peuvent avoir accès aux ressources ordinaires du F. M. I. pour résoudre leurs difficultés temporaires de balance des paiements (voir tableau 3).

1) Les tranches de crédit

Après avoir utilisé sa tranche de réserve, anciennement appelée « tranche-or », portant ainsi les avoirs du Fonds dans sa monnaie à 100 % de sa quote-part, tout membre peut faire des tirages dans quatre tranches de crédit, équivalent chacune à 25 % de sa quote-part.

Si l'accès à la tranche de réserve est inconditionnel et automatique, les tirages faits dans les 4 tranches de crédit sont soumis à des critères d'utilisation qui deviennent de plus en plus sévères à mesure que le pays tire dans une tranche de crédit supérieure.

Les remboursements ou rachats de tirages dans les tranches de crédit doivent être effectués normalement dans un délai de trois à cinq ans.

2) Le financement compensatoire

Ce mécanisme datant de 1963 et qui a été assoupli fin décembre 1975 et début août 1979 a pour objectif de fournir une assistance aux membres — principalement aux pays de production primaire — qui éprouvent des difficultés de balance des paiements en raison d'une baisse de leurs recettes d'exportation.

Les dispositions actuelles en la matière prévoient des possibilités de tirages pour un total équivalant à 100 % du quota, tirages qui n'ont pas pour effet d'aliéner le droit de recours à la tranche de réserve et aux tranches de crédit ordinaires.

3) Facilité élargie

Aux termes de la facilité élargie, créée en septembre 1974, le Fonds peut fournir à ceux de ses membres dont la balance des paiements est déficitaire, une assistance d'un montant supérieur par rapport à leur quote-part et pour une période plus longue que ne le permettent les dispositions relatives aux tranches ordinaires de crédit.

L'assistance fournie vise à corriger les déficits de la balance des paiements dus à des problèmes structurels qui ne pourront trouver de solution qu'à long terme.

Les crédits sont accordés pour une période allant jusqu'à 8 ans et moyennant l'imposition d'un ensemble de mesures prévues dans un programme de redressement.

Les tirages peuvent atteindre au total 140 % de la quote-part sans toutefois avoir pour effet de porter les avoirs du F. M. I. en la monnaie du pays tireur au-delà de 265 % de sa quote-part.

4) Financement des stocks régulateurs

Ce mécanisme a pour but d'aider les pays membres, qui éprouvent des difficultés de balance des paiements, à financer leurs contributions à la constitution de stocks régulateurs en vertu des conventions internationales auxquelles ils ont adhéré (Accords internationaux sur le cacao, l'étain et le sucre).

Les tirages — 50 % au maximum de la quote-part — s'ajoutent à ceux qui peuvent être effectués dans les tranches ordinaires de crédit et ne réduisent pas les possibilités de tirages en tranche de réserve.

ii) De petroleum faciliteit

Tijdens de jaren 1974-1976 heeft het Fonds met verschillende olie-exporterende en geïndustrialiseerde landen leningsakkoorden afgesloten voor een totaal bedrag van 6,9 miljard B. T. R.

Het gaat er hier om financieringsmogelijkheden te verstrekken voor buitengewone trekkingen door lidstaten die moeilijkheden ondervonden ingevolge de verhoogde kosten van de invoer van petroleumproducten.

Deelneming van België : 200 miljoen B. T. R.

iii) De supplémentaire financieringsfaciliteit (of Witteveen faciliteit)

De supplémentaire financieringsfaciliteit is van kracht geworden op 23 februari 1979 en zal toelaten de trekkingsmogelijkheden op het Fonds aanzienlijk te verhogen voor de lidstaten waarvan de betalingsbalans een belangrijk tekort vertoont ten opzichte van hun quotum.

De gewone middelen van het Fonds kunnen gezamenlijk gebruikt worden met de opbrengst van leningen die in het kader van deze faciliteit worden opgenomen. De overeenkomsten die hiervoor werden afgesloten met 14 landen en instellingen slaan op een bedrag van 7,8 miljard B. T. R.

Deelneming van België : 150 miljoen B. T. R.

VI. GEBRUIK VAN DE MIDDELEN VAN HET FONDS

Onder bepaalde voorwaarden en mits betaling van een vergoeding, die verschilt naargelang de duur van het krediet, kunnen de leden gebruik maken van de gewone middelen van het Fonds om hun tijdelijke betalingsbalansmoeilijkheden op te lossen (zie tabel 3).

1) De kredietschijven

Na gebruik van zijn reserveschijf, voordien genoemd de « goudschijf », waardoor de tegoeden van het Fonds in nationale valuta op 100 % van zijn quotum gebracht worden, kan elk lid trekkingen uitvoeren in vier kredietschijven, die elk 25 % van het quotum bedragen.

Zo het gebruik van de reserveschijf onvoorwaardelijk en automatisch is, worden de trekkingen in de 4 kredietschijven onderworpen aan criteria die strenger zullen worden naarmate het land in een hogere kredietschijf zal trekken.

De terugbetalingen of wederinkopen in de kredietschijven moeten normaal worden verricht gedurende een periode van drie tot vijf jaar.

2) De compenserende financiering

Deze faciliteit, die van 1963 dateert en versoepeld werd in december 1975 en augustus 1979, beoogt het toekennen van een financiële bijstand aan de leden — hoofdzakelijk landen met basisproducten — die tijdelijke betalingsbalansmoeilijkheden ondervinden als gevolg van een vermindering van de exportontvangsten.

De huidige bepalingen voorzien trekkingsmogelijkheden ten belope van 100 % van het quotum, zonder dat hiervoor de toevlucht tot de reserveschijf en de gewone kredietschijven in het gedrang wordt gebracht.

3) De verruimde faciliteit

Krachtens de in september 1974 opgerichte verruimde faciliteit, kan het Fonds aan de leden met een deficitaire betalingsbalans bijstand verstrekken voor langere perioden en voor grotere bedragen in verhouding tot hun quotum dan wat mogelijk is bij trekkingen in de gewone kredietschijven.

De aldus verleende bijstand is bestemd om te verhelpen aan belangrijke tekorten op de betalingsbalans die te wijten zijn aan structurele problemen en slechts op lange termijn kunnen opgelost worden.

De kredieten worden toegekend voor een periode van 8 jaar en zijn vergezeld van een reeks maatregelen die in een herstelprogramma worden opgenomen.

De trekkingen kunnen in het totaal 140 % van het quotum bereiken zonder nochtans tot gevolg te hebben de tegoeden van het Fonds in de valuta van het betrokken lid op meer dan 265 % van zijn quotum te brengen.

4) Financiering van Buffervoorraden

Dit mechanisme zal de leden met betalingsbalansmoeilijkheden helpen hun bijdrage te betalen tot vorming van buffervoorraden krachtens internationale overeenkomsten waaraan zij deelnemen (Internationale akkoorden voor cacao, tin en suiker).

Deze trekkingen — maximum 50 % van het quotum — worden toegevoegd aan deze die uitgevoerd worden in de gewone kredietschijven en verminderen de trekkingsmogelijkheden in de reserveschijf niet.

Deux autres dispositifs sont destinés à suppléer les ressources du Fonds à l'usage des pays en voie de développement à faible revenu.

5) Le Fonds fiduciaire

Institué en 1976, ce fonds est géré par le F.M.I. en qualité de mandataire. Ses ressources proviennent des bénéfices réalisés sur les ventes d'or par adjudication et du revenu du placement de ses avoirs. Elles doivent servir à fournir une aide sous forme de dons ou de prêts octroyés à des conditions de faveur (intérêt de 0,5 % remboursable en 10 ans) aux pays en voie de développement désignés par le F.M.I.

En ce qui concerne la distribution directe de bénéfices résultant des ventes d'or, 362,6 millions de US \$ ont, pour la première période (1er juillet 1976 au 30 juin 1978), été répartis entre 104 pays en voie de développement. Pour la même période, le montant des prêts accordés à 43 pays en voie de développement s'est élevé à 841 millions de D. T. S.

6) Le compte de subvention

Ce compte a été créé afin d'aider les pays membres les plus gravement touchés par les difficultés économiques du début de 1975 à faire face au coût d'utilisation des ressources mises à leur disposition au titre du mécanisme pétrolier. Les subsides accordés leur permettent de bénéficier d'un intérêt réduit sur les tirages effectués au titre dudit mécanisme.

Vingt-quatre pays membres, plus la Suisse, ont contribué à ce compte, pour un montant total de 160 millions de D. T. S.

Participation de la Belgique : 5,6 millions de D. T. S.

VII. LES DROITS DE TIRAGE SPECIAUX — D. T. S.

Le premier amendement aux statuts, adopté en 1969, habilitait le Fonds à émettre des droits de tirage spéciaux. Le D. T. S. est un instrument de réserve international qui est alloué aux pays membres en proportion de leur quote-part.

La création de D. T. S. est effectuée à concurrence de montants globaux, sur la base de décisions couvrant des périodes qui sont en principe de cinq années consécutives et en fonction du besoin mondial de liquidités internationales.

C'est ainsi que pour la première période, qui ne couvrait que trois années (1970-1972), le Fonds a alloué un montant total de 9,3 milliards de D. T. S. aux participants. Il n'y a pas eu d'allocation de D. T. S. pour la 2e période de base (1973-1977), tandis que pour la 3e période (1978-1981) le Fonds a décidé d'allouer un montant global de 12 milliards de D. T. S.

Les D. T. S. constituent un titre inconditionnel qui permet à un participant au système éprouvant des difficultés de balance des paiements d'obtenir d'autres participants désignés par le Fonds des devises pour un montant équivalant aux D. T. S. utilisés.

Les participants désignés sont tenus de fournir des devises contre cession de D. T. S., dans la mesure où leurs avoirs en ces droits ne dépassent pas le montant de ceux qui leur ont été alloués de plus du double de ce montant.

Les utilisateurs de D. T. S. sont tenus de maintenir dans le temps une certaine moyenne de leurs avoirs en D. T. S. (15 % de la moyenne quotidienne de leurs allocations au cours de périodes de 5 ans).

Jusqu'au moment de la mise en vigueur du 2e amendement (1er avril 1978), la valeur du D. T. S. était définie dans les statuts par un poids d'or (0,888671 gr. d'or fin = US \$ 1944). Jusqu'au 1er juillet 1974, la méthode employée pour déterminer le cours du D. T. S. était la suivante : taux de change D. T. S./\$ à la parité; taux de change D. T. S./autres devises déterminé sur base du cours de ces devises en \$ US sur le marché des changes.

Depuis le 1er juillet 1974, le cours du D. T. S. est calculé par référence à un « panier » de 16 monnaies (voir Tableau 4).

VIII. LE DEUXIEME AMENDEMENT AUX STATUTS

Après la suspension par les Etats-Unis, le 15 août 1971, de la convertibilité en or du dollar, le F.M.I. a entamé une étude approfondie des mesures qui devraient être adoptées pour améliorer ou réformer le système monétaire international.

Des propositions à cet effet ont été élaborées par le Conseil des Administrateurs en collaboration d'abord avec le « Comité des Vingt », ensuite avec le « Comité intérimaire ».

Elles furent approuvées par le Conseil des Gouverneurs le 30 avril 1976 et sont entrées en vigueur le 1er avril 1978.

Twee andere mechanismen zijn bestemd tot aanvulling van de middelen van het Fonds ten voordele van de ontwikkelingslanden met lage inkomsten.

5) Het Fiduciair Fonds

Dit in 1976 opgerichte fonds wordt beheerd door het I.M.F. als Trustee. Zijn middelen spruiten voort uit de winsten op de openbare goudverkoop en uit de inkomsten van zijn beleggingen. Zij moeten dienen om bijstand te verstrekken onder de vorm van giften of van leningen met gunstige voorwaarden (0,5 % rente, terugbetaling in 10 jaar) ten bate van door het I.M.F. aangewezen ontwikkelingslanden.

Inzake de rechtstreekse uitkering van de winsten op de goudverkoop werd voor de eerste periode (1 juli tot 30 juni 1978) een bedrag van 362,6 miljoen US \$ verdeeld onder 104 ontwikkelingslanden. Voor dezelfde periode werd door het Fiduciair Fonds een bedrag van 841 miljoen B. T. R. uitgeleend aan 43 ontwikkelingslanden.

6) De Subsidierekening

Deze rekening werd ingesteld om de leden, die het meest getroffen werden door de economische moeilijkheden van begin 1975, te helpen de kosten te dragen voor het gebruik van de in het kader van de petroleumfaciliteit ter beschikking gestelde middelen. De toegekende subsidies laten hen toe een verlaagde rente te betalen op de trekkingen die werden uitgevoerd in het kader van deze faciliteit.

Vierentwintig landen plus Zwitserland hebben bijdragen gestort op de subsidierekening ten bedrage van 160 miljoen B. T. R.

Deelneming van België : 5,6 miljoen B. T. R.

VII. DE BIJZONDERE TREKKINGSRECHTEN — B. T. R.

Het in 1969 aangenomen eerste amendement op de statuten machtigde het Fonds Bijzondere Trekkingsrechten uit te geven. Het B. T. R. is een internationaal reserve-instrument dat aan de deelnemende leden wordt toegekend in verhouding tot hun quotum.

De schepping van B. T. R. gebeurt ten belope van een globaal bedrag op basis van beslissingen die in principe gelden voor periodes van vijf achtereenvolgende jaren en dit in functie van de bestaande behoeften aan internationale likviditeiten.

Zo heeft het Fonds voor de eerste periode, die slechts 3 jaar bedroeg (1970-1972), een totaal van 9,3 miljard B. T. R. aan de deelnemende landen toegekend. Er was geen B. T. R.-toewijzing voor de 2^e basisperiode (1973-1977), terwijl voor de 3^e periode (1978-1981) het Fonds beslist heeft een globaal bedrag van 12 miljard B. T. R. toe te wijzen.

De B. T. R. maken een onvoorwaardelijk recht uit voor een deelnemer aan het systeem die betalingsbalansmoeilijkheden ondervindt, om van andere door het Fonds aangewezen deelnemers een bedrag aan valuta's te bekomen overeenstemmend met de gebruikte B. T. R.

De aangewezen deelnemers zijn ertoe verplicht deviezen te verschaffen in ruil voor B. T. R., in de mate dat hun tegoeden hierin niet meer dan het dubbel zullen bedragen van de hun toegewezen B. T. R.

De gebruikers van B. T. R. zijn ertoe verplicht een bepaald gemiddelde van hun B. T. R.-tegoeden te behouden (15 % van het dagelijks gemiddelde van hun toewijzingen gedurende periodes van 5 jaar).

Tot bij de inwerkingtreding van het 2^e amendement (1 april 1978), werd de waarde van het B. T. R. in de statuten bepaald door het goudgewicht (0,888671 gr. fijnoud = US \$ 1944). Tot op 1 juli 1974 werd de volgende methode gebruikt om de koers van het B. T. R. vast te stellen : koers B. T. R./\$ aan pari; koers B. T. R./andere deviezen werd vastgesteld op grond van de koers van deze deviezen in US \$ op de wisselmarkt.

Vanaf 1 juli 1974 wordt de koers van een B. T. R. berekend op basis van een « korf » van 16 munten (zie Tabel 4).

VIII. HET TWEDE AMENDEMENT OP DE STATUTEN

Na de opschorting, op 15 augustus 1971, door de Verenigde Staten van de convertibiliteit van de dollar in goud, is het I.M.F. begonnen met een diepgaande studie van de maatregelen waarvan de toepassing noodzakelijk zou zijn ter verbetering of hervorming van het internationaal monetair stelsel.

Daartoe werden voorstellen uitgewerkt door de Raad van Beheerders in samenwerking met het « Comité van Twintig » en nadien met het « Interim Comité ».

Deze voorstellen werden door de Raad van Gouverneurs op 30 april 1976 goedgekeurd en zijn in werking getreden op 1 april 1978.

Les principaux domaines dans lesquels des modifications aux statuts sont intervenues concernent :

- les options générales en matière de régimes de change;
- la réduction du rôle de l'or dans le système monétaire international, y compris la cession d'une partie des avoirs en or détenus par le Fonds;
- la modification des caractéristiques et de l'emploi des D. T. S.;
- la simplification et l'extension des types d'opérations financières et de transactions effectuées par le Fonds;
- la mise en place éventuelle d'un nouvel organe du Fonds : le Collège;
- l'amélioration de l'organisation et de la gestion du Fonds.

TABLEAU 1

Quotes-parts actuelles (6e révision)
et quotes-parts proposées après la 7e révision

	Q.-P. actuelle (1)	% du total	Q.-P. proposée (1)	% du total
Pays industrialisés	22 915	58,70	34 372,5	58,65
Autres pays européens	2 102	5,38	3 153,0	5,38
Australie, Nouvelle-Zélande, Afrique du Sud	1 446	3,70	2 169,0	3,70
Pays exportateurs de pétrole .	3 786	9,70	6 022,3	10,27
Autres pays en voie de déve- loppement	8 784	22,50	12 889,2	21,99
Total	39 033	100,00	58 606,0	100,00
Belgique	890	2,28	1 335	2,28

(1) En millions de D. T. S.

TABLEAU 2

Accords généraux d'emprunt (A. G. E.)

Participants	Montants maxima que le Fonds peut emprunter	
	En monnaies nationales	En millions de D.T.S. (cours à fin avril 1979)
Allemagne DM	4 000 000 000	1 652,53
Belgique FB	7 500 000 000	194,84
Canada Can. \$	216 216 000	148,72
Etats-Unis U. S. \$	2 000 000 000	1 571,47
France FF	2 715 381 428	487,89
Italie Lire	343 750 000 000	318,70
Japon Yen	340 000 000 000	1 222,70
Pays-Bas Fl.	724 000 000	277,20
Royaume-Uni £	357 142 857	577,46
Suède Skr	517 320 000	92,33
Sous-total		6 543,84
Banque Nationale Suisse FS	865 000 000	394,32
Total		6 938,16

De voornaamste domeinen waarin wijzigingen van de statuten werden aangebracht hebben betrekking op :

- de algemene opties inzake wisselkoersbepalingen;
- de vermindering van de rol van het goud in het internationaal monetair stelsel met inbegrip van de afstand door het Fonds van een deel van zijn goudvoorraad;
- de wijzigingen in de kenmerken en het gebruik van de B. T. R.;
- de vereenvoudiging en de uitbreiding van de financiële verrichtingen en transacties van het Fonds;
- de eventuele oprichting van een nieuw orgaan van het Fonds : het College;
- de verbetering van de organisatie en het beheer van het Fonds.

TABEL 1

Huidige quota (6^e herziening)
en voorgestelde quota na de 7^e herziening

	Huidig quorum (1)	% van het totaal	Voorgest. quorum (1)	% van het totaal
Geïndustrialiseerde landen ...	22 915	58,70	34 372,5	58,65
Andere Europese landen	2 102	5,38	3 153,0	5,38
Australië, Nieuw-Zeeland, Zuid-Afrika	1 446	3,70	2 169,0	3,70
Petroleumexporterende landen	3 786	9,70	6 022,3	10,27
Andere ontwikkelingslanden ...	8 784	22,50	12 889,2	21,99
Totaal	39 033	100,00	58 606,0	100,00
België	890	2,28	1 335	2,28

(1) In miljoenen B. T. R.

TABEL 2

Algemene leningsovereenkomsten (A. L. O.)

Deelnemers	Maximum bedragen die het Fonds kan ontfangen	
	In nationale valuta's	In mil- joenen B.T.R. (koers einde april 1979)
Duitsland DM	4 000 000 000	1 652,53
België BF	7 500 000 000	194,84
Canada Can. \$	216 216 000	148,72
Verenigde Staten U. S. \$	2 000 000 000	1 571,47
Frankrijk FF	2 715 381 428	487,89
Italië Lire	343 750 000 000	318,70
Japan Yen	340 000 000 000	1 222,70
Nederland Fl.	724 000 000	277,20
Verenigd Koninkrijk £	357 142 857	577,46
Zweden Skr	517 320 000	92,33
Sub-totaal		6 543,84
Zwitserse Nat. Bank ... FS	865 000 000	394,32
Totaal		6 938,16

TABLEAU 3

Etat des transactions au compte général
Exercices clos le 30 avril 1975-1979

(En millions de D. T. S.)

Exercice clos le 30 avril						
Dienstjaar afgesloten op 30 april						
	1975	1976	1977	1978	1979	
Montant total des achats	5 102	6 591	4 910	2 503	3 720	Totaal bedrag der aankopen.
Tranche de réserve	981	1 324	161	136	2 480	Reserveschijf.
Tranches de crédit	1 604	461	2 370	1 937	485	Kredietschijven.
Stocks régulateurs	—	5	—	—	48	Buffervoorraden.
Financement compensatoire	18	828	1 753	322	465	Compenserende financiering.
Facilité élargie	—	8	190	109	242	Verruimde faciliteit.
Mécanisme pétrolier	2 499	3 966	437	—	—	Petroleum mechanisme.
Montant total des rachats	518	960	868	4 485	4 859	Totaal bedrag der wederinkopen.
Encours des emprunts :						Uitstaande leningen :
A l'occasion du mécanisme pétrolier	2 499	6 465	6 702	6 329	4 257	Ingevolge het petroleum mechanisme.
En vertu des Accords généraux d'emprunt	—	—	911	1 576	777	Krachten de Algemene Leningsovereenkomsten.
A la Banque nationale suisse	—	—	89	154	—	Zwitserse Nationale Bank.
Niveau des avoirs du Compte général en :						Stand van de tegoeden van de Algemene Rekening :
Monnaies utilisables	10 100	7 800	5 300	11 200	8 800	Bruikbare munten.
D. T. S.	510	461	771	1 371	1 290	B. T. R.
Or	5 370	5 370	4 959	4 507	4 055	Goud.

TABEL 3

Stand der transacties op de algemene rekening
Dienstjaren afgesloten op 30 april 1975-1979

(In miljoenen B. T. R.)

TABLEAU 4

Evaluation du droit de tirage spécial

1. Composition actuelle du « panier » qui, en vertu de la décision du 1er juillet 1978, sert à fixer la valeur du D. T. S.

	Nombre d'unités monétaires dans 1 D. T. S.	Part relative de chaque monnaie
Dollar E. U.	0,40	33,0
Deutsche mark	0,32	12,5
Yen japonais	21,00	7,5
Franc français	0,42	7,5
Livre sterling	0,050	7,5
Lire italienne	52,00	5,0
Florin néerlandais	0,14	5,0
Dollar canadien	0,070	5,0
Franc belge	1,6	4,0
Rial d'Arabie Saoudite	0,13	3,0
Couronne suédoise	0,11	2,0
Rial iranien	1,7	2,0
Dollar australien	0,017	1,5
Peseta espagnole	1,5	1,5
Couronne norvégienne	0,10	1,5
Shilling autrichien	0,28	1,5

2. Pour calculer le cours de change du D. T. S. en termes de monnaies, on convertit en \$ sur base des cours du marché les montants des monnaies qui composent le panier.

Le total des résultats ainsi obtenus correspond au cours D. T. S./\$.

Par la conversion du D. T. S. en autres monnaies sur base de leur cours en \$, on obtient les cours D. T. S./autres monnaies.

3. Cours du D. T. S. en FB :

au 1er juillet 1974 = 45,9249
au 1er juillet 1977 = 42,0099
au 1er juillet 1979 = 38,1136.

TABEL 4

Samenstelling en waardebeoordeling van het bijzonder trekkingsrecht

1. Huidige samenstelling van de korf die, krachtens de beslissing van 1 juli 1978 dient om de waarde te bepalen van het B. T. R.

	Aantal valuta- eenheden in 1 B. T. R.	Relatief aandeel van elke valuta
Dollar van de V. S. A.	0,40	33,0
Duitse Mark	0,32	12,5
Japanse Yen	21,00	7,5
Frans frank	0,42	7,5
Pond Sterling	0,050	7,5
Italiaanse lire	52,00	5,0
Nederlandse Gulden	0,14	5,0
Canadese dollar	0,070	5,0
Belgische frank	1,6	4,0
Rial van Saoedi-Arabië	0,13	3,0
Zweedse kroon	0,11	2,0
Iraanse Rial	1,7	2,0
Australische dollar	0,017	1,5
Spaanse peseta	1,5	1,5
Noorse kroon	0,10	1,5
Oostenrijkse schilling	0,28	1,5

2. Om de koers van het B. T. R. in andere valuta's te bepalen, worden al de componenten van de « korf » in \$ omgezet op basis van de marktkoers.

Het aldus bekomen totale resultaat stemt overeen met de koers B. T. R./\$.

Door de omzetting van de andere valuta's op basis van hun dollar-koers, bekomt men de koers B. T. R./andere valuta's.

3. Koers van het B. T. R. in BF :

op 1 juli 1974 = 45,9249
op 1 juli 1977 = 42,0099
op 1 juli 1979 = 38,1136.